

בָּאָרִיִּתָּא, יִשְׁתֹּזְבוּ מִפְּלָא, וְלֹא יִשְׂתַּבְּחוּ בְּגִלוֹתָא, וְלֹא
הִוְא דְּכַתֵּיב (ס"א אילו ישראל מנטרין אוֹרִיִּתָּא, אֲשַׁתֹּזְבוּ מִפְּלָא, וְלֹא אֲשַׁתַּבְּחוּ
בְּגִלוֹתָא בְּתִיב (שמות לב) חִרּוֹת עַל הַלְּחֹות, אֶל תְּקֻרִי חִרּוֹת אֶלְאָ
חִרּוֹת. וְחִרּוֹת דָּא (אוקמהה) **בָּאָרִיִּתָּא אֲשַׁתַּבְּחָה**, אוֹרִיִּתָּא
אִיהִי חִילָּא דִימִינָא, כַּמָּה דָאת אָמֵר (דברים לג) מִימִינָו אֲשַׁ
דָת לָמוֹ, וְשֶׁמְאַלָּא אֲתַכְּלִיל בִּימִינָא, מִן דַעֲבִיד יִמְינָא
שֶׁמְאַלָּא, וְשֶׁמְאַלָּא יִמְינָא, הָא אִיהִי באַילו חִרּוֹב עַלְמָא.
תָּא חֹזֵי, אַהֲרֹן יִמְינָא. **לִיוֹא שֶׁמְאַלָּא**, קָרָח בְּעֵי לְמַעַבְדָת
חַלּוֹפָא דִימִינָא לְשֶׁמְאַלָּא, בְּגִין כֵּה אֲתַעַבָּשׂ. וְלֹא
עוֹד אֶלְאָדָשְׁתַבְּחָה בֵּיה לִישְׁנָא בִּישָׁא, וְאֲתַעַבָּשׂ בְּכָלָא.
רַבִּי יְהוָדָה אָמֵר, **שֶׁמְאַלָּא אֲתַכְּלִיל תְּדִיר בִּימִינָא**, קָרָח
בְּעֵא לְאַחֲלָפָא תְּקוֹנָא דְלַעַילָּא וְתָתָא, בְּגִין כֵּה אֲתַאֲבִיד
מְעַילָּא וְתָתָא.

וַיַּקְרַח קָרָח, מַאי וַיַּקְרַח. נִסְיָב עַיְטָא בִּישָׁא לְגַרְמִיהָ, כָּל
דְּרַדְךָ בְּתַר דְּלָאו דִילִיה, אִיהִי עַרְיק מִקְמִיהָ. וְלֹא
עוֹד אֶלְאָמָה דָאִית בֵּיה אֲתַאֲבִיד מִגְיָה. קָרָח רַדִּיף בְּתַר
דְּלָאו דִילִיה, דִילִיה אֲבִיד, וְאַחֲרָא לֹא רַוּוח.
קָרָח אָזִיל בְּמַחְלוֹקָת. מַאי מַחְלוֹקָת. פְּלוֹגָתָא. **פְּלוֹגָתָא**
דְלַעַילָּא וְתָתָא. וּמַאן דַבָּעִי לְאַפְלָגָא **תְּקוֹנָא**
דַעַלְמָא, יַתְאַבִּיד מִפְּלָהָהוּ עַלְמָיִן. **מַחְלוֹקָת**, **פְּלוֹגָתָא**
דְשַׁלּוֹם. וּמַאן דַפְלִיג עַל שְׁלוֹם, **פְלִיג עַל שְׁמָא** (דף קענ"ו ע"ב)

קדישא, בגין דשמא קדישא, שלום אקרוי.
 תא חזוי, לית עלמא קאים אלא על שלום, כד בראש
 קודשא בריך הוא עלמא, לא יכול לאתקיימא, עד
 דאתא ושרא עלייהו שלום. ומאי הוא. שפט, דאיתו
 שלמא דעתאי ותתאי, וכדין אתקאים עלמא. ומאן
 דפליג עלייה, יתאביד מעולם.

צפלח פליג על שפט, דהוה מקושש עצים. ומאן
 איונן עצים. איונן אילניין אחרניין (קנ"ז ע"א)
 כד אמרן. ואינון מלין (ס"א אילניין) דחול, וחול בקדש לא
 שרייא, (מפניו והלאה מילוי חול בשפט אסיר ודאי) דפליג על שלמא
 דעתמא.

רבי יוסי אמר, כתיב (תהלים קיט) שלום רב לאוהבי תורה
 וגוי. אוריתא הוא שלום, דכתיב, (משל ג) וכל
 בתיבותיה שלום. וקරח אתה לאפגמא שלום דלעילא
 ותתא, בגין כה אתגעיש הוא מעילא ותתאה.

ויקומו לפני משה וגוי. הא קרא אוקמה חביריא. רבי
 שמעון אמר, קראי מועד קראי כתיב, חסר
 יוז, אמאי קראי. אלא הכי הוא, מלכotta דארעא בעין
 מלכotta דרקעיעא. ורוא דא, כל איונן כתרין עלאין,
 דשמא קדישא אתאחד בהו, כלחו זמיגין מאתר דאקרי
 קדש, הדא הוא דכתיב, (וירא כב) מקראי קדש. ואימת

(צ"ח) **בשעתא דמועד זמין בעלמא, בגונא לאיבון בתרין עלאין, זמיגין מקדש עלאה, הבי נמי קדש תפא זמין לחילוי, לאעטרא ולאעלאה להו.**

קדש עלאה ידיעא, קדש תפאה חכמת שלמה, הבי נמי איה זמינה לכל חילאה. ואיבון חיילין כוילחו, זמיגין לאתעטרא בהאי קדש תפאה, בזמנא דמועד שרייא בעלמא. ובגונא דחילאה קיימין לעילא, הבי נמי קיימי ממן דעתמא, כDOIגמא דיליה למתה, ועל דא אקריון קראי מועד. ו בגין דאיבון למתה, קראי מועד חסר, (בגונא דלעילא) אבל בשלימו יתר אינון.

אנשי שם ודי, ולא אנשי יי. ודי הוא רוז, בנקבו שם ימת, ואוקימנא. ועל דא אקרי הכא, אנשי שם ודי, כיון דMASTER דגבורה קא אתין, אנשי שם איבון, הא שבחא דלהון יתר, אבל איבון בטלו לגרמייהו. ואתאחדו במחולקת.

בקר ויודע יי את אשר לו. אמא בקר, ואמא קדוש ולא טהור. אלא איבון מסטרא דטהור קא אתין, וקדוש כהנא. אמר משה, בקר, כדין כתרא דכהנא אתער בעלמא, אי אתון כהני, הא בקר, פלו עבודה דבקר, וכדין ויודע יי את אשר לו ואת הקדוש. את אשר לו סתום, דא ליווי. ואת הקדוש, דא כהנא, כדין

והקריב אליו. וליית מאן דאבחן מלאה, אלא בקר, אי תתחזון לאשתארא בסטר דינא, בקר לא סביל לכוכו, דהא לאו ז מגניה הוा. ואי תתחזון לאשתארא בחסד, הא ז מגניה הוा, ותשתארון גביה, ויקבל לכוכו.

במה. בקטרת. דהא קטרת בעי לשושבינה, לאתקטרא על ידיה בכלל, ולאתקטרא. מאן שושבינה. דא בהנא. ובגין כה, והיה האיש אשר יבחר כי הוा הקדוש, ולא הטהור. תריין דרגין אינון: קדוש. טהור. כהן, קדוש. לוי, טהור. ועל דא הקדוש כתיב.

ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחות לכלبشر. תא חז, משה ואהרן מסרו גרמייהו למיטה. במה, בגין דכתיב ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחות, רוחת כתיב, חסר וא"ו. ובגין כה אילנא דמותא הוा, ובכל אחר נפילת אגפין לההוא אחר הווי. ועל דא אל אלהי, אל: הדא הוा דכתיב, (תהלים ז) ואל זעם בכל יום. אלהי הרוחות, דאייהו אחר צורא דגש망תין דעתלמא, וכל נשמתין תפון סלקין, ומתפונ אתיין. (נ"א תפון

(אתהין)

רבי יהודה פתח, (איוב לד) שמעו חכמים ملي ויודעים האזינו לי. האי קרא אליו אמרו. תא חז, מה כתיב (איוב לב) ובשלשת רעיו תורה אפו על אשר לא מצאו

מענה וגו'. דהא איבון הו אמְרִין מלין, ואיוב לא היה
אתבחים עליהו. מהכא אוֹלִיפָנָא, מאן דעתך לונחמא
לאבל, בעי ליפָדָא מלין בקדמיתה, (ד' קע"ז נ"א) דהא
חבריה דאיוב הו אמרי מלי' קשות, אבל לנוחמא לייה
לאו, בגין דבעי מלין דאייה יודיע עלייה, (באורה קשות)
וכדין יקבל עלייה דין, ויוציא למלכא קדיישא עלייה. מה
בתיב, (איוב לב) ואלייה חבה את איוב בדברים וגו'. דאודי
לברך לקודשא בריך הוא, וקבע עלייה דין דשמי.
תא חוי, כתיב (איוב לד) לבן אנשי לבב שמעו לי חיללה
לאל מרושע ושדי מעול. לבן אנשי לבב שמעו לי,
שלימין בכלא, לאבחן מלין. חיללה לאל מרושע, הדא
הוא דכתיב, (תהלים ז) ולא זעם בכל יום. ושדי מעול, הדא
סמייך לקלала דא, (והא אוּקְמוֹה) אל שדי. (איוב לד) כי פועל
אדם ישלם לו, הא בר נש אזיל בהאי עולם, ועבד
עבידתו וחתמי קמי מאריה, ההוא עובדא תליא עלייה,
לשלא ליה דין, הדא הוא דכתיב כי פועל אדם ישלם
לו, ההוא עובדא ישלם לו.

ועם כל דא, אם ישים אליו לבו, כיון דבר נש שני
לבייה ורעותיה לאתבא קמי מאריה, כדיין אל אלהי
הרוחות רוחו ונשנתו אליו יאוסף לאתצררא בצורך
דחיי, ולא שביק לנפשיה לבר, לאתדנא בדין אחרא.

רַבִּי יוֹסֵי אמר, **הָאֵי מֶלֶה רְזוֹא** (אחרא) **הַוָּא**, בְּדִינֵין טָמֵירִין
דָקָוְדָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא. כִּי פֹועֵל אָדָם יִשְׁלַם לוֹ,
לְאַתְדָנָא בְּדִינֵיהֶן, וּבְאַיִנוֹן עֲוֹבְדֵין דְבָר נְשׁ עֲבֵיד בְּהָאֵי
עַלְמָא, וּסְלִיק לִיה לְאַתְדָנָא בְּעַוְבָדוֹי, וַיַּתְאַבֵּיד מַעַלְמָא,
מַה כְּתִיב בְּתִירִיה, מַי פְּקַד עַלְיוֹ אָרְצָה וּמַי שֵׁם תְּבֵל בְּלָה.
מַי פְּקַד עַלְיוֹ אָרְצָה, דָא הוּא אָחוֹת דָפְרִיק לִיה. וּמַי שֵׁם
תְּבֵל בְּלָה, דָבָאנִי בִּיתָא, וּבְנֵי בְּנֵיון עַלְמָא, וְתַקְוָנָא
וַיִּשְׁוֹבָא. מַה כְּתִיב בְּתִירִיה, אָם יִשְׁים אַלְיוֹ לְבָוֹ. הָאֵי בְּרִיךְ
נְשׁ, דָפְקִיד עַלְיהֶן לְמַבְנֵי בְּנֵיַנָּא, בְּעֵי לְכֻוָּנָא לְבָא
וְרַעֲוָתָא לְגַבִּיהֶן דְהַהוּא מִיתָא. מִפְּאָן, בְּרִיךְ נְשׁ דָאַתִּי עַל
הָהִיא אַתְּתָא, בְּגַיְן שְׁפִירָו וְתִיאוּבָתָא דִילָה, הָא בְּנֵיַנָּא
עַלְמָא לֹא אַתְּבָנִי, דָהָא רַעֲוָתָא וְלֹבָא לֹא אַתְּבָוּן לְגַבִּי
מִיתָא.

וּבְגַיְן כֵּךְ כְּתִיב, אָם יִשְׁים אַלְיוֹ לְבָוֹ, בְּרַעֲוָתָא דְלָבָא
דִיכְיוֹן לְגַבִּיהֶן, כְּדַיְן רֹוחָו וּנְשָׁמְתוֹ אַלְיוֹ יִאָסָוָה,
וְאַתְּמַשֵּׁךְ גַּבִּיהֶן, לְאַתְּבָנָה בְּהָאֵי עַלְמָא, מַה כְּתִיב
בְּתִירִיה, יָגוּע פֶל בְּשָׂר יִחְדָּה וְאָדָם עַל עַפְרִיָּה יִשְׁוֹב, יָגוּע
פֶל בְּשָׂר יִחְדָּה, הַהוּא גּוֹפָא יִתְבְּלִי בְּעַפְרָא, וְכָל הַהְוָא
בְּשָׂרָא. וְהַשְׁתָּא, אָדָם עַל עַפְרִיָּה יִשְׁוֹב, הָא חֲדַתּוֹתִין
דְבָנִינָא בְּמַלְקָדְמָין, וַיַּתְוֹב עַל עַפְרָא דְבָנִינָא דְגּוֹפָא
אַחֲרָא, כִּמֵּה דְהַוָּה בְּקָדְמִיתָא. וְעַל דָא, רַוְחָא וּנְשָׁמְתוֹן

בַּידֹּוי קָדוֹשָׁא בְּרִיךְ הָנָא, וְחַיִס עַלְיָהוּ דְּבָנֵי נְשָׁא,
דְּלֹא יִתְּאַבְּדוּ מַהֲאֵי עַלְמָא, וְמַעַלְמָא אַחֲרָא, בְּגַין כֵּן
אֶל אֱלֹהֵי הַרוּחוֹת לְכָל בָּשָׂר.

(במדבר י"ז) **וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן קְחֵה אֶת הַמְּחַתָּה וְגוֹ.** רבי
חַיָּא פֶּתַח (משלי טז) **חַמַּת מֶלֶךְ מֶלֶאכִי מַות וְאִישׁ חַכְם**
יַכְפְּרֵה. בָּמָה אַית לְהוּ לְבָנֵי נְשָׁא. **לְאַסְטָמֵרָא מְחוּבֵי הָיוּ**,
וְלִגְנְטָרָא עַזְבֵּי הָיוּ, דְּהָא בְּכָמָה זָמְגִין עַלְמָא אַתְּדָן, וּבְכָל
יּוֹמָא וַיּוֹמָא עַזְבֵּדִין בְּמַתְקָלָא סַלְקִין, וּמַשְׁגִּיחִין עַלְיָהוּ
לְעַילָּא, וְאַכְתִּיבוּ קְמִיה. **וּכְדָע עַזְבֵּדִי הָיוּ דְּבָנֵי נְשָׁא**, לֹא
מַתְבִּשְׁרוּ קְמִי מַלְפָא, **סַלִּיק רַוְגָּזָא**, **וְדִינָא אַתְּעָר**, הָדָא
הָיוּ דְּכַתִּיבָּה חַמַּת מֶלֶךְ מֶלֶאכִי מַות, **וְעַל דָּא בְּכָל יּוֹמָא**
וַיּוֹמָא בְּעֵי בָּר נְשָׁא לְאַזְדְּחָרָא מְחוּבָּוּ.

וְאִישׁ חַכְם יַכְפְּרֵה, **בְּשַׁעַתָּא דְּמַאֲרִיהוֹן דְּדִינֵין קִיִּימִין**
עַל עַלְמָא, **וַרְוְגָּזָא תְּלִי**, **אֵי אַשְׁתַּכְחֵבְדָא זְפָה**
דְּרָשִׁים לְעַילָּא, **קוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הָנוּ אַשְׁגָּח בֵּיהֶה**, **וְאַשְׁתַּכְדֵּס**
רַוְגָּזָא. **לְמַלְפָא דְּאַתְּרָגָז עַל עַבְדּוֹי**, **וְהַוָּה תְּבֻעָה עַל**
סְנִטְיָרָא לְמַעְבֵּד דִּינָא, **אַדְהָכֵי עַל רְחִימָא דְּמַלְפָא**, **וּקְם**
קְמִיה, **כִּיּוֹן דְּחַמָּא לֵיהֶה מַלְפָא**, **אַתְּנָהֵרָיו אַגְּפָוִי**. **שָׁאָרִי**
הָיוּ רְחִימָא דְּמַלְפָא לְאַשְׁתַּעַי בְּהַדִּיה, **וְמַלְפָא חַדי**.
לְבַתֵּר בְּד אַתָּא סְנִטְיָרָא, **חֹזָא אַגְּפָוִי דְּמַלְפָא חַדָּן**,
אַסְטָלָק וְאַזְיל לֵיהֶה, **וְלֹא עַבְדֵד דִּינָא**. **וּכְדִין**, **הָיוּ**

רְחִימָא בְּעֵי לְמַלְכָּא עַל עֲבָדָיו, וּמַכְפֵּר לְהוּ. וּבְגִין כֵּה,
וְאִישׁ חָכָם יַכְפְּרֵבָה.

אוֹף הַכָּא, כִּד חָמָא מִשָּׁה דָּרוֹגָזָא הַוָּה (ד"ג קענ"ז ע"ב) **תַּלְיִי**, מיד
וַיֹּאמֶר מִשָּׁה אֶל אַהֲרֹן, בְּגִין דָּאִיהוּ שׁוֹשְׁבִינָא
דָּמְטְרוֹגִינִיתָא, וִקְטָרָת לֹא סְלִקָּא אֶלָּא בִּידָיו, דָּאִיהוּ אַסְגִּי
שְׁלָמָא בְּעַלְמָא, וְקִשְׁרָה קִשְׁרָה דָּמָהִימִנוֹתָא. קִטְרָת, הָא
אוֹקְמוֹתָה, חְדוֹתָה דָעֵילָא וְתָתָא, קִשְׁרָה קִשְׁרָה דָמָהִימִנוֹתָא,
סְלִיקָוּ דָרוֹגָזָא, הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (משל ב') שְׁמָן וִקְטָרָת
יִשְׁמָח לִב, וּכְדִין וְאִישׁ חָכָם יַכְפְּרֵבָה, יַנְקִי וַיְדִכִּי לְהַהְיוֹא
רוֹגָזָא, וְרַחֲמִין מַתְעָרִין.

רַבִּי אַלְעֹזֶר (נ"א רבי אבא) אמר, (במדבר ד) **אֶל תִּכְרִיתוּ אֶת שְׁבָט**
מִשְׁפָּחוֹת הַקְּהַתִּי מִתּוֹךְ הַלּוּיִם, בְּגִין דָאִינְפָּן גַּזְעָא
וּשְׁרָשָׂא דְלִיּוֹאִי. וּזְאת עֲשׂוּ לְהָם וְחַיּוּ וְלֹא יִמּוֹתּוּ, דְבָעֵי
פְּהַנָּא לְאַתְקָנָא לְהָוּ, דָאָף עַל גַּב דְקִרְבִּין אִינְפָּן
לְקוֹדֶשָּׁא, לֹא יַעֲלוּן אֶלָּא בַתְקִונָא דְכַהֲנָא, דָהְוָא יַדַּע
סִימְנָא דִימְטוֹן לְגַבִּיהָ, וְלֹא יִתְיר. וּכְדַמְסִיסִיא לְמַאֲגִי
קוֹדֶשָּׁא, כְּדִין כְּסִינִיא אַחֲרָא שְׁרִי, וְאַסִּיר לֹזָן לְקַרְבָּא
לְמַחְמִי, דָהָא מַלְהָ בְּחַשָּׁאי לֹא אִית לְגַבִּיהָן, אֶלָּא
לְכַהֲנָא, (ועל דא) דְמַלְהָ דְלַהּוֹן וּעוּבְדָא דְלַהּוֹן בְּרַזְאָ
וּבְחַשָּׁאי וְלִיּוֹאִי לְאַרְמָא קָלָא.

בְּגִין כֵּה פְּהַנִּי בְּחַשָּׁאי וּבְרַזְאָ, וּעַל דָא אַסִּיר לֹזָן חַמְרָא,

דְּחַמֵּרָא לְאַרְמָא קָלָא, וְלְגָלָא רְזִין אֵיתָו. בְּגִין כֵּךְ לִיוֹאֵי
אַתְּמָסֶרוּ לְאַרְמָא קָלָא, דְּהָא בְּדִינָא אֲתָאָה, דִּינָא
בְּאַתְּגַלְיִיא אֵיתָו, וְלְפָרָסֶמֶא מֵהָ קְמִי פָּלָא. אֲבָל כְּהַנָּא,
כָּל מָלוֹי בְּרֹזָא וּבְחַשָּׁאִ, וְלֹאוּ בְּאַתְּגַלְיִיא (סִימָנָא דְּבָלָא שְׂמָאל
תְּהָא דּוֹחָה, וַיִּמְין מִקְרָבָת). בְּגִין דֵּאֵיתָו יְמִינָא (מִקְרָבָ), כֵּךְ דִּינָין
שְׁרִיּוֹן בְּעַלְמָא מִסְטָרָא דְּשְׁמָאָלָא, יְמִינָא יְהָא מִקְרָבָא,
וּבָמָה. בְּקַטְרָת, דֵּאֵיתָו בְּחַשָּׁאִ, בְּרֹזָא דְּקִיק, וּפְנִימָה
מְפָלָא.

תָּא חַזִּי, כֵּךְ הָאֵי מִדְבָּחָא אַחֲרָא, שָׁאֵרִי לְאַתְּעָרָא
אַתְּעָרוֹתָא, כֵּךְ לֹא יִשְׁתַּחַוו זְפָאֵין, מִדְבָּחָא
פְּנִימָה אַתְּעָרָ לְגַבִּיהָ, וְקָאִים לְקַבְּלִיהָ, וְדִינָין מִשְׁתַּכְכִּי.
וְעַל דָּא קְיִמָּא לְקַבְּלָדָא, וּכְדִין דִּינָא אַסְתָּלָק.

רַבִּי אַלְעֹזֶר אָמֵר, (בְּמִדְבָּר ד') זֹאת עֲבוֹדָת בְּנֵי קָהָת בְּאַחַל
מָוֶעֶד קָדְשָׁה קָדְשִׁים, בְּשַׁעַת אַדְנָי קָהָת בְּטַלְיָן
קָדְשָׁה קָדְשִׁים, כְּדִין אֲתִי כְּהַנָּא, וְחַפֵּי כָּלָא, עַד לֹא
יִקְרָבְוּן לְגַטְלָא לִיהָ, וְלֹא הוּוֹ חִמָּאָן לְעַלְמָיִן מֵהָ דְּאִינּוֹן
גַּטְלָיִן, אֶלָּא כָּלָא בְּכֻסּוֹיִא מִפְּיִיהָ. כִּמָּה דְּכַתִּיב, (בְּמִדְבָּר ד')
וּבָא אַהֲרֹן וּבָנָיו בְּגַסּוּעָה הַמְּתָבָה וְהַוְּרִידָה אֶת פְּרוֹכֶת
הַמִּסְף. וּרֹוב כְּסֻוִיָּא דְּמָאֵגִי מִקְדָּשָׁא, תְּכִלָּת אֵיתָו, בְּגִין
דְּתְּכִלָּת הָא (קְבִ"ג ע"ב) אוֹקְמִיהָ וְאַתָּמָר. בַּתָּר דְּאַתְּכִסִּיאָ
כָּלָא, מִקְרָבִין בְּנֵי קָהָת דְּגַטְלָיִן, וְלֹא מִקְרָבִין אֶלָּא

בְּאַיִלּוֹן בְּדִים דָּנֶפְקֵין לְבָר. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (במדבר ד) וְכֹלֶה אַהֲרֹן וּבָנָיו לְכַסֵּת אֶת הַקְדֵּשׁ וּגּוֹ, בְּגָסּוּעַ הַמְּחֻנָּה וְאַחֲרֵי כֵּן יָבֹא בְּנֵי קָהָת לְשִׁיאָת וּגּוֹ.

בְּגִין כֵּךְ קְטָרָת דָּאִיהִי פָּנִימָה, וְכֹל מַה הִי בְּרוֹא, לְכַהְנָא אַתְּמָסֶר. וּעַל דָּא (במדבר ז) וַיַּקְרַב אַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר דָּבָר מֹשֶׁה וַיַּרְץ אֶל תֹּוךְ הַקְדֵּשׁ וַיִּתְּנוּ אֶת הַקְטָרָת, דָּאִיהִי פָּנִימָה, רֹזֵא דְכַהְנָא, כְּדִין וַיַּכְפֵּר עַל הָעָם וַיַּעֲמֹד בּוּין הַמִּתְּהִימָּה וּבּוּין הַחַיִּים, בּוּין אַילְנָא דְמוֹתָא, כְּדִין יָמִינָא קָרִיב דָּא בְּדָא, וַתַּעֲצֵר הַמִּגְפָּה, זְכָרָה חִילְקָא דְכַהְנָא, דְכַהְנָא אֵית לֵיה֒ חִילָּא לְעִילָּא, וְאֵית לֵיה֒ חִילָּא לְתַתָּא, וְהַוְאָ גְּרִים שֶׁלְמָא לְעִילָּא וְתַתָּא, וּבְכָל זְמָנָא, שֶׁמְאָלָא פֶּלֶח לְיָמִינָא, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב וַיַּלְוֹ עַלְיךָ וַיִּשְׂרַת תֹּוךְ, וַיַּמְבַא בְּשֶׁמְאָלָא מִשְׁתְּפָחִי בְּמִקְדֵּשׁ.

רַבִּי אַלְעֹזֶר הָוּה קָאִים קַמְיהָ דְרַבִּי שְׁמַעוֹן אָבוֹהָ, אמר לֵיה֒, פְּתִיב (קהלת ט) רָאָה חַיִּים עִם אָשָׁה אֲשֶׁר אַהֲבָתָךְ כָּל יָמִי חַיִּי הַבָּלָךְ. אמר לֵיה֒, פָּא חַזִּי, רָאָה חַיִּים עִם אָשָׁה אֲשֶׁר אַהֲבָתָךְ (ס"א וְהַוָּה אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּתִיב (קהלת ט) רָאָה חַיִּים עִם אָשָׁה אֲשֶׁר אַהֲבָתָךְ) דָּא הוּא רֹזֵא, דְבָעֵי בָּר נְשָׁה לְאַכְלָלָא חַיִּים בְּאַתְּרָךְ, דָּא בְּלָא דָּא לֹא אַזְלָא. וּבָעֵי בָּר נְשָׁה לְאַכְלָלָא מִדָּת יוֹם בְּלִילָה, וּמִדָּת לִילָה בַּיּוֹם. וְדָא

הוּא רִיאָה חַיִים עִם אֲשֶׁר אָהָבָת מֵאַי טֻמָּא בְּגַיִן כִּי הִיא חָלָקָה בְּחַיִים, דְּחַיִים לֹא שְׁרָאוּ אֶלָּא עַל דָּא. וּבְעַמְלֵךְ אֲשֶׁר אַתָּה עִמָּל תְּחַת הַשְּׁמֶשׁ, כַּמָּה דָּאָמָר (משלי ג) בְּכָל הַרְכִּיךְ דְּעָהוּ וְהַוָּא יִשְׁרָאֵר אַרְחוֹתִיךְ.

וְתָא חַזִּי כָּל מְלוֹי דְּשְׁלָמָה מַלְכָא, כָּל הַוְּסִימָנִין לְגַו בְּחַכְמַתָּא, וְהַגִּי קְרָאֵי אַתְּחַזּוֹן דְּהוֹתְרָה רְצֹועָה, כַּמָּה דָּכְתִּיב בְּתְרִיהָ, (נו"א אָמָר לֵיהֶ רְבִי אַלְעָזָר בְּחַיבָה) כָּל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדָךְ לְעַשּׂוֹת בְּכָחֵךְ עֲשָׂה כִּי אֵין מַעַשָּׂה וְחַשְׁבּוֹן וְגַו. הָאֵי קְרָא אֵית לְאַסְטְּפָלָא בְּיהָ, (קהלת ט) כָּל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדָךְ לְעַשּׂוֹת בְּכָחֵךְ עֲשָׂה, וְכִי שְׁלָמָה (דף קע"ח ע"א) דְּחַכְמַתָּא עַל אֶהָבָה בְּיהָ, יִתְּיַיר עַל כָּל בְּנֵי עַלְמָא, אָמָר הַכִּי.

אַלְאָ (נו"א אָמָר לֵיהֶ) כָּל מְלוֹי דְּשְׁלָמָה מַלְכָא עַל רְזָא דְּחַכְמַתָּא אַתְּמָרוֹג. תָּא חַזִּי, כָּל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדָךְ לְעַשּׂוֹת בְּכָחֵךְ עֲשָׂה, דָא הוּא דְּבָעֵי בָּר נְשׁ לְאַכְלָלָא שְׁמָאָלָא בִּימִינָא, וְכָל מָה דְּהָוָא עֲבֵיד, מְבָעֵי לֵיהֶ דָלָא יְהוֹן אַלְאָ כְּלִילָן בִּימִינָא. כָּל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדָךְ, דָא שְׁמָאָלָא. לְעַשּׂוֹת בְּכָחֵךְ: דָא הוּא יְמִינָא, כַּמָּה דָאָת אָמָר (שמות טו) יְמִינָךְ יִי נְאָדָרִי בְּפַתְחָה. וּכְיוֹן דָבָר נְשׁ יְזִידָהָר דָכְל עֹזְבּוֹי יְהוֹן לְסִטְרָא דִימִינָא, וַיְכַלֵּיל שְׁמָאָלָא בִּימִינָא, בְּדִין קוֹדֵשָׁא בָּרוּךְ הוּא שָׁאֵרִי בְּגִוּיָה בְּהָאֵי עַלְמָא, וַיְכַנֵּישׁ לֵיהֶ לְגִבְעָה לְהַהְוָא עַלְמָא דָאָתִי.

וְלֹא יִמֶּא בָּר נֶשׁ בְּשַׁעַתָּא דָאִתֵּנָא לְהַהְוָא עַלְמָא, כִּדִין
 אֲתַבָּע מִן מַלְכָא רְחַמִי, וְאַתְוֹב קְמִיה, אֲלֹא כִּי אֵין
 מִעַשָּׂה וְחַשְׁבּוֹן וְדַעַת וְחַכְמָה, בֶּתֶר דִּיסְתְּלָק בָּר נֶשׁ מַהְאֵי
 עַלְמָא, אֲלֹא אֵי בָּעֵי בָּר נֶשׁ, דַמְלָבָא קְדִישָׁא יְנַהֵיר לֵיה
 לְהַהְוָא עַלְמָא, וַיְתַן לֵיה חֹלְקָא לְעַלְמָא דָאִתָּי, יְשַׁתְּדָל
 בְּהָאֵי עַלְמָא, לְאַכְלָלָא עַזְבָּדוֹי בִּימִינָא, וְכָל עַזְבָּדוֹי יְהֻזָּן
 לְשָׁמָא דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הָוָא, דְקָא לְבָתָר בְּדִי תְּכִנִישׁ
 מַהְאֵי עַלְמָא, לְאַתְדָּנָא בְּדִינָא תְּקִיפָא, בְּדִינָא דְגִיהָנָם,
 לִית תִּמְןָ עִיטָא וְחַכְמָה וְסְכָלָתָנוּ לְאַשְׁתּוֹבָא מִן דִינָא.
 דָבָר אַחֲר כִּי אֵין מִעַשָּׂה וְחַשְׁבּוֹן וְדַעַת וְחַכְמָה בְּשָׁאָל.
 בְּגִיהָנָם, אִית בֵּיה מַדּוֹרִין עַל מַדּוֹרִין. מַדּוֹרָא
 תִּתְהַא שָׁאָל. מַדּוֹרָא תִּתְהַא מִפְיה, אָבְדוֹן. וְדָא סְמִיקָה
 לְדָא. מִאן דְגַחִית לְשָׁאָל, יְדֻונָן לֵיה וּמִתְמָן יְצָפֵץ
 וְעוֹלָה. הָדָא הָוָא דְכַתִּיב, (שְׁמוֹאֵל אַב) מַוְרִיד שָׁאָל וַיַּעַל.
 וּמִאן דְגַחִית לְאָבְדוֹן, תָו לֹא סְלִיק לְעַלְמִין.

מִאן דָאִית בֵּיה עַזְבָּדָא טָבָא, או דָאִיהו (ס"א אֵי טָבָא אִיהו)
 מָאֵרִי דְחוּשָׁבָנָא, הָא אָוָקְמוֹה דְבָכָל לִילִיא וְלִילִיא
 עַד לֹא יְשַׁבֵּב, וְעַד לֹא נָאִים, בָּעֵי בָּר נֶשׁ לְמַעַבָּד
 חַוְשָׁבָנָא מַעַזְבָּדוֹי דְעַבָּד בֶּל הָהֵא יוֹמָא, וַיְתּוֹב מַנְיָהוֹ,
 וַיְבָעֵי עַלְיָהוֹ רְחַמִי. מַאי טַעַמָא בְּהָהֵא שַׁעַתָּא. בְּגִין
 דְהָהֵא שַׁעַתָּא אִילְנָא דְמוֹתָא שָׁאֵרִי בְּעַלְמָא, וְכָל בְּנֵי

עלמא טעמין טעמא דמוֹתָא, וביעי בהיה שעתא
למעבד חושבנא מעובDOI, ווידי עלייהו, בגין דאייה
שעתא דמוֹתָא, ואילין אקרזן מארי דחוישבנא.

וכן מאן דאשׁתדל בדעת ובחכמה למנדע למאיריה, כד
יעברזן ליה לאסתכאה ולאסתקלא באינון חייבין
דאטרידז בגיינט, ובדרגא דשאול, וכלהו צווחין
מאיבונן דרגין, הויא לא ישטאַר תפֿון, ולא ישטאַ
ביבנֿיהו, ועל דא אין מעשה וחשבון ודעַת וחכמה
בשאול, ולא ישטאַח אלאָ לעילאָ לעילאָ, באַתר דכמָה
בהורין ובויציגין, וכמָה כסופין שאָרֶן ביה, וקודשא בריך
הוא אַתִּי (ביה) (ס"א ותאיב ליה) לאַשְׁתַּעַשְׂעָא עם שאר צדיקיַּא
די בָּגָן עַדְן. זפָּאה חוֹלְקִיהּוֹן דצדיקיַּא בהאי עלמא,
ובעלמא דאתה, עלייהו כתיב (תהלים קמ) אף צדיקים ידו
לשׂמֶך ישבו ישרים את פניך.

(במדבר י"ח) ועבד הלוּי הוא את עבודה אלהי מועד וגוי. רבי
אבא פתח, (ישעה מ) היושב על חוג הארץ וגוי. תא
חוּי, כד בעא קודשא בריך הוא למרי עלמא, סליק
ברשותא קמיה, וברא ליה באורייתא. (ס"א כד סליק ברשותא קמיה
קודשא בריך הוא למרי עלמא אסתכל באורייתא וברא ליה) ובה אשתקלאל.
הדא הוא דכתיב, (משל ח) בהכינו שמים שם אני. כתיב
(משל ח) ואהיה אצלו אמון. זהה אוקמוּת, אל תקרי אמון,
אל אומן.

כֵּד אָתִי לְמַבְּרִי אָדָם, וְהָא אֲתִמָּר, אָמָּרָה תֹּרֶה וְכֵי
לְמַגְּנָא אֲתִקְרִיאָת אָרֶךְ אֲפִים וּרְבָּהָסֶד. בְּהָהִיא
שְׁעַתָּא דְּנַפְּיק אָדָם לְעַלְמָא, הָוֹה זַיְוֹ פְּרַצּוֹפָא דִּילְיָה
מַעַיְּלָא וּמַתְּפָתָא, וְהָוּ הַחֲלִין מַגִּיהָ כָּל בְּרִיּוֹן, וְאוֹקְמוֹהָ.
תָּא חֹזֵי, לֹא אֲתִקְיִים עַלְמָא, וְלֹא אֲשַׁתְּלִים, עַד הָהִיא
שְׁעַתָּא דְּנַפְּקָא אָדָם בְּשַׁלְיָמוֹ דְּכָלָא, וְאֲתִקְדָּשׁ יוֹמָא,
וְאֲתִתְקֹנוּ בְּרִסְיָא קְדִישָׁא לְמַלְכָא, כִּדְיָן אֲשַׁתְּלִימָו עַלְיָא
וְתַתְּאִי, וְאֲשַׁתְּכָהּ חִדּוֹן בְּכָלָהוּ עַלְמִין.

בְּהָהִיא שְׁעַתָּא דְּבָעָא יוֹמָא לְאֲתִקְדָּשָׁא, הָוּ נַפְּקָי
רוּחִיהָוּן דְּשִׁדְיָן לְאַתְּבָרִי גַּוְפָא דְּלָהָוּן, וְאֲתִקְדָּשׁ
יוֹמָא, וְלֹא אַתְּבָרִיאוּ, וְאֲשַׁתְּאָר עַלְמָא כָּמָה דְּאֲתִפְגִּים
מַעֲבִידָתָא (דף קע"ח ע"ב) וְאַסְתָּחָר (ס"א ואחתשרה), כִּיּוֹן דְּאֲתִקְדָּשׁוּ
(עלמין) יִשְׂרָאֵל, וְאֲשַׁתְּלִימָיו בְּדַרְגֵּיהָוּן, וְאֲשַׁתְּכָהּ לִיוֹאֵי
בְּסֶטֶר שְׁמָאָלָא, כַּד (ס"א בְּדִין) אֲשַׁתְּלִים הָהּוּא פְּגִימָא
דְּעַלְמָא, דְּמַסְטָר שְׁמָאָלָא.

וְעַל דָּא בְּעָאן לְאַתְּדָכָה לִיוֹאֵי, וּכְדִין כֵּלָא אֲתִבְלִיל
בְּיִמְינָא, וְעַלְמָא לֹא אֲתִפְגִּים, וּבְגִינַּן פְּהָ כתִּיב,
וְעַבְדָּה הַלּוֹי הָוּא. הָוּא אֲשָׁלִים לְסֶטֶר שְׁמָאָלָא. הָוּא
אֲשָׁלִים לְפָגִימָו דְּעַלְמָא. וְאַפִּילָו הָהּוּא סְטָרָא דְּצָפוֹן,
דְּאֲשַׁתְּאָר חִסְר בְּעַלְמָא, כַּד בְּרָא קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הָוּא
עַלְמָא. לִיוֹאֵה בְּאַרְוֹגָא אֲשָׁלִים לְכָלָא. מַאי בְּאַרְוֹגָא.

בָּהַהוּא מִטוֹלָא דְהוּוּ גְטָלִי בְמִשְׁכְנָא, אֲשֶׁתְלִים כֵל הַהוּא פְגִימָו עַל יִדְיהָ.

הוּא: **לְעַילָא לְשֻׁמָאלָא.** הַוָא: **אֲתַבְלִיל בִּימִינָא,** תַו הַוָא:
דָא עֲתִיקָא. (ס"א תָא חָזִי וּל"ג מִן תַו) **אַלְמָלִי דִינָא לֹא**
אֲשֶׁתְכָח בְעַלְמָא, **לֹא הָוּ יַדְעִי בְנִי נְשָׂא מִהִימְנוֹתָא**
עַלְמָה, **וְלֹא יִשְׁתְּדַלּוּן בְנִי נְשָׂא בָאָרוּתָא,** **וְלֹא יִתְקַיְימָו**
פְקוּדִי אָרוּתָא, **פּוֹלְחָנָא שְׁלִימְנוֹתָא דִישְׁתְּכָח בְעַלְמָא**
לְגַבְיִ מִלְכָא קְדִישָׁא, **מַאן עֲבִיד לִיה.** הַוִי אָוֶרֶת דָא
לִיוֹאָה.

וְתוֹ וְעַבְדֵ הַלְוִי הַוָא, כַמָה דָאת אָמֵר (דברים ד) **כִי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים.** הַוָא **אֲשֶׁלִים שְׁלִימְנוֹתָא,** **לִמְיהָוִי כֵלָא חַד.**
הַוָא: **פְשִׁיטָא לְקַבְלָא לְפִנְסָת יִשְׂרָאֵל,** כַמָה דָאת אָמֵר,
(שיר השירים ב) **שְׁמַאלָו תְחַת לְרָאשִׁי,** **בְגִין לְחַבְרָא זָוָגָא**
כְחַדָא. **מַאן אַתְעַר רְחִימְנוֹתָא.** הַוִי אָוֶרֶת הַוָא. תַו הַוָא
כַמָה דָאת אָמֵר (ס"א תָו הַוָא דָא עֲתִיקָא בְמָה דָאת אָמֵר בַי יְיָ הָאֱלֹהִים)
(תהלים ק) **הָוָא עָשָׂנו וְלֹא אָנְחָנו עָמֹנו.** בְגִין כֵה הַוָא: **לְתַתָּא.**
הַוָא: **לְעַילָא.** הַוָא: **אַתְגַלְיִיא.** הַוָא סְתִים. הָוָא אֱלֹהִים.
רַבִי יִצְחָק אָמֵר, זָמִין קָוִדְשָׁא בָרִיךְ הָוָא **לְאַנְחָרָא**
לִסְיָהָרָא, **בְנַהּוֹרָא דְשִׁמְשָׁא.** וּנְהֹרָא **דְשִׁמְשָׁא יְהָא**
עַל חַד שְׁבַע זָמִינָן. הַדָא הַוָא דְכִתְבִ, (ישעיה ל) **וְהִיא אָורֶת**
הַלְבָנָה כָאָור הַחַמָה וְגַוּ. וּכִתְבִ (ישעיה ט) **לֹא יִבָא עַזְבָן**

שְׁמִישָׁה וַיַּרְחֵךְ לֹא יִאֱסֹף. וכ כתיב (ישעה ט) **לֹא יִהְיֶה לְךָ עוֹד
הַשְּׁמִישׁ וְגַוּ.**

רעיון מהימנה

(במדבר יח) **כָּל פֶּטֶר רָחֵם לְכָל בָּשָׂר וְגַוּ,** ויאת בכור הבהמה הטהמה תפדה. פקודה דא לפדות פטר חמור, לפדות לעלם דאת. וαι קודם דואזיל לההוא עלמא, לא יפדה נפשיה ורוחיה ונשמה תא באורייתא, עתיד לא אחזורא להאי עלמא כרבකדיותא. (איוב לג) **יִשּׁוּב לִימֵי
עַלּוּמֵיּוֹ, וַיָּקָבֵל נְפָשָׁא וְרוֹחָא וּנְשָׁמָתָא.**

כתיב (איוב ל"ג) **הַן כָּל אֱלֹה יִפְעַל אֵל פְּעָמִים שֶׁלֶשׁ עַם
גָּבָר.** וישראל, בגין דפדיון דלהונן הויה שלא תורה, דאייהו כסוף כסופה לעלם דאת, אהדרו תלת זמגין אחרניין בגלוותא, ובפורקנא בתרייתא דפורקנא דלהונן יהא באורייתא, לא יהדרו לעלם בגלוותא.atto רבען ובריכו ליה, ואמרו רעיון מהימנא, קודשא בריך הוא יפדה לך, וכל ישראל יפdone על ידה, ותחדש עמהונן,iae ואינון עפה.

פקודה בתרא דא, לדין בערכיו בית. וברוא דחכמתא, בית דבר נש, דא אתה. אי איה אתה דטוב ורע, ובעי להמיר רעה בטובה, יפדה לך מההוא רע,

ויהיב ליה ערך דיללה. אבל אתה דאלגנא דח'יא, אמר ב (איוב כח) לא יערכבה זהב וזכוכית ותמורתה כל פז, ואין לה ערך. כמה דאמר, (משל יב) אשת חיל עטרת בעלה. ואמר (משל לא) אשת חיל מי ימץא וגוז. וזה שכינתא. מאן דגמイル חסיד עמה, לית ערך לאgra דיליה. ומאן דחאב לגבה, לית ערך לעונשא דיליה.

כמה שפחות אית לה דמשמשין לה, וכל חדא וחדא מביהו, אית לה ערך. וכל חד וחדריך פדיון. אבל מאן דירית נשמתא, או רוחא, או נפשא משכינתא, לא צרייך פדיון, לשכינתא עליה אמר (ישעה מב) אני יי' הואשמי וכבודי לאחר לא אתן. פדיון דיללה בקודשא בריך הוاء תליא. דאמשכון לה (לגביה) ישראאל, בקשרורא דתפילין, באות דשבת, באות דיוםין טבין, באות דברית, ותורה, בכמה פקידין. פדיון דיללה תליא בקודשא בריך הוاء, הדא הוاء דכתיב, (יחזקאל כ) ועשה למעןשמי, ובגינה (ויקרא כ"ו) ואף גם זאת. כי מה פקידין אינון דעבדין בני נשא על מנת לקבל פרס. וכמה חוביין. וכל פקידא אית ליה ערך בההוא עלמא. (ס"א אבל עונשא) וכל עונשא למאן דא עבר עלייה, אין ליה ערך ושיעור.

פקודא בתר דא, לדון במורים נכסיו לפהן, הדא הוاء

דכתיב כל חרם בישראל לך יהיה. ורוא דא (באדם ובבבמה) כל פטר רחם לכלבשר אשר יקריבו לוי לאדם ובבבמה. רחם: בהיפוך אתו נטה שבן (דף קע"ט ע"א) רמ"ח אברים דבר נש, עליהו אמר (חבקוק ג) ברגנו רחם תזופר. בתרא דכעיס בר נש, ומחרים הוא באעירא לגבייה, הא שרייא אל אחר בחש, דאתمر ביה, (בראשית ג) ארור אתה מפל הבבמה, ואיהו לשמאלא דבר נש. בגין דא מגי קודשא בריך הויא, למיhib לכנה, דאייהו רחמי ברכה, לאתכפייא רגוז, דאתער בההוא בר נש מריה, תרבא דמלאך המות, ואתער ימינה לגבייה ברחמי, ואתכפייא רוגזא דשמאלא, והאי אייהו ברגנו רחם תזופר.

מן דכעיס, דאית ליה בכעס סם המות, העליה אוקמוּה מארי מתניתין, כל הכוּס באילו עובד עבודה זרה. בגין דסטרה אחרא אתוקדת בבר נש. ובהיא באעירא דיהיב לכנה אתפרש חרם מגיה, וסמאל אל אחר חרם, ונוקבא דיליה קללה, כלולה מפל קללות שבמשנה תורה. וקודשא בריך הויא, בריך בכל אוריתא כלל, וכל ברכאן מימינה, דאייהו אכילת ליה בנורא, ושצוי ליה מעלה, ושכך אשא משמאלא בימינה, דאייה מיא, ובייה (אסתר ז) וחתמת המלך שכבה.

פְּקוּדָה בתר דא להפריש תרומה גדוֹלה, ואוקמה תרי ממאָה, מאִי תרומה. רבנן דמתיבתא, הא' תרומה ذצ'ריכין לאָפרְשָׁא תרי ממאָה, בסתרי תורה מאִי ניגו. מאן דבעי לנטען, אֵי הוּא זר יומת ויהיינו אל זר סמְאָל. דקונדְשָׁא בריך הוּא אמר (שמות כח) ויקחו לֵי תרומה, תרי ממאָה, ליחדא ליה תרין זמנין ביומא, דהיאנו תרי ממאָה, במ"ט אתוֹן דשמע וברוך שם בבוד מלכותו לעולם ועד דערבית, ובמ"ט אתוֹן דשחרית, חסרין תרין ממאָה, איבון שכינתא עלאה, ותתאה, בתרוּיָהו צריך ליחדא לקונדְשָׁא בריך הוּא, אַמָּה דתרוּיָהו. מדה דתרוּיָהו. מאה באמה. אַמָּה באתוֹן מאָה אֵיהוּ ואֵיהוּ בהפק אַתָּוֹן, הא"ם.

יעוד (במדבר טו) ויהיה באכלכם מל'חים הארץ תרימו תרומה לֵי, תרימוי, כגון (חבקוק ג) רום ידייה בשא, ואיבון עשר אצבען, דסליקו דלהון לעשר ספירן, דאייבון יו"ד ה"א וא"ז ה"א, דסליקו מ"ה. ובאתוֹן דאלפא ביתא, מה סליק מא"ה, י"מ ה"צ. ויהאי איהו דאוקמה רבנן מארי מתניתין, (דברים י) ועתה ישראַל מ"ה יי אללהיך שואל מעמך, ואמרי, אל תקרי מה אלא מאה, לקלבל מאה ברכאנ דמחייב בר נש לברכא למארייה בכל יומא,

וְהִיא אֲיַהּ ذָרִיךְ בֶּרֶגֶשׁ לְמַטְעֵם בְּכָל יוֹמָא לְמַאֲרִיהּ,
וּבְגַין דָא וַיַּקְחָו לֵי תְרוֹמָה.

וּכְמָה תְּרוּמוֹת אִינּוֹן, אִית תְּרוֹמָה מִדָּאָרִיִּתָא, תּוֹרָה
מַ. וְהִיא אֲיַהּ תְּרוֹמָה, תּוֹרָה דָאָתִיִּיהִיבָת
בְּאַרְבָּעִים יוֹם. וְאֵי תִּמְרוֹן דָאָכִילְנָא מִפְהָ (נ"א מַנְאָ), הָא
בְּתִיב (שםות לד) וַיְהִי מֹשֶׁה בְּהָר אַרְבָּעִים יוֹם וּאַרְבָּעִים לַיְלָה
לְחַם לֹא אָכַל וּמִים לֹא שָׁתָה. בְּטִירָת הָהָר עַד הַשְׁתָּא הָאֵי
תְּרוֹמָה לְקוֹדֵשׁ אָבֵיךְ הוּא. וּכְיוֹן דְמַלְכָא לֹא אָכַל, אַיְךְ
אָכְלֵין עַבְדִי, דָהָא לְבַתֵּר דָאָמֵר (שיר השירים ח) אֲרִיתִי מָרוּי
עַם בְּשָׁמֵי, לְבַתֵּר אָכְלוּ רְעִים, יִכְלֹוּ עַבְדוֹי.

פְּקוּדָא בַתֵּר דָא לְהַפְּרִישׁ (נ"י לְיוֹי תְּרוּמָת מַעֲשֵׂר וְאִיהִי) (נ"א תְּרוּמוֹת)
מַעֲשֵׂר לְלַיְוִי, וְאִיהִי שְׁכִינָתָא מִסְטָר דִימִינָא
דָאִיהּ חָסֵד, תְּרוֹמָה גְדוֹלָה לְפָהָן. מִסְטָרָא דְשָׁמָאלָא,
דָאִיהּ גְבוֹרָה, תְּרוּמָת מַעֲשֵׂר לְלַיְוִי, דָאִיהּ שְׁכִינָתָא.
יְוָד הַיִם וְאוֹז הַיִם, שְׁלַשָּׁה עֲשָׂרוֹנִים לְפָר, מִסְטָרָא
דָהָהָא דָאָמֵר בֵּיהֶ, (יחזקאל א) וּפְנֵי שׂוֹר מִהַשְׁמָאל,
וְדָא גְבוֹרָה. וּעֲשָׂרוֹן לְכַבֵּשׁ, וְדָא יוֹד הַיִם וְאוֹז הַיִם (נ"א)
יוֹד הַיִם וְאוֹז הַיִם, **דָסְלִיק לְעַשֶּׂר אַתָּוֹן**, הָאֵי עֲשָׂרוֹן. וּעַשֶּׂר
לְמַה וּמַה לְמַה.

אָכָל שְׁלַשָּׁה עֲשָׂרוֹנִים י' י' י', (נ"א דָא יוֹד הַיִם וְאוֹז הַיִם) וּסְלִקִין
(ס"א ל' ל' ו' י') **לָל'**, וְי' **סְפִירָן בָּהָוָן**, **סְלִקִין מ' ג' בִּיצִים**

וכליא יוזד, חומש ביצה, תוספת מצד ה', והכי מעשר, דאייהו פקודא להפריש ישראל מעשר, מסתרא דעתך, מעשר מן המעשר, חד מ מחמש | מסטרא דעתך. כל עשורין דעתך, ואיהי שכינתא חד מעשר ספירן. א' מ מחמש |, אייהו מסטרא דתפארת, דאייהו חמשה מפתה. וכן תחשוב ממלכות עד תפארת, תשבח תפארת חמיש מתתא לעילא. ושכינתא חמשה לגביה.

ומסתרא אחרא אייה שני עשרוגים לאיל, וככלילת י' י' הכה ב שקל הקדש, עשרה עשרה י' ה'ה, לאיל דא ו', דאייהו שקל הקדש, והאי אייה עשרה עשרה הכה ב שקל הקדש. ועוד, שני עשרוגים, י' י' מן וייצר. לאיל ו' מן וייצר. וכלא א', י' לעילא, י' לתתא, ו' באמצעתא. ועוד שלשה עשרוגים איבון י' י' י'.

פקודא בתר דא, להפריש תודה. ורבנן מארי מתניתין אוקמיה, דתודה עשרים עשרוגים, ומתפלגין י' עשרוגין לחמצז, ו' י' למצה. ומי' של מצה, עושים ל' מצות. ומעשרה של חמוץ, עושים י' חלות. ודא אייה סלת חלות מצות בלולות בשמן. מי' עשרוגים, דאיבון י' י' י' יוזד ה' י' ואיזה ה', הו עבדין ל' מצות, דאיבון י' י' י'. האי שמא, זמגין אייהו לימינה, זמגין אייהו לשמאלא, זמגין באמצעתא. רחמי מכל סטרא, לימניה ולשמאלייה.